

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Most of us know the story of how Yeshua let an adulterous woman go free—but how does this square with Jewish law?

The Adulteress Goes Free

Some manuscripts of John (8:1-11) record an incident in which some Torah scholars and Pharisees approached Yeshua with a woman who had been caught in the act of adultery. The penalty for adultery under Torah law is death. However, most followers of Yeshua already know that at the end of this story, Yeshua allows the woman to go free. How is this possible? Did Yeshua abrogate the law against adultery? The wise sages of the Sanhedrin recognized that God's strict word must be mitigated by God's love and mercy whenever possible. Just as God always had mercy on Israel, so too, the courts exercised mercy whenever possible. For that reason, the Pharisees of the Sanhedrin normally tried to avoid issuing a death sentence. "A Sanhedrin which executed a person once in seven years was called murderous" (Mishnah). The judges of Israel, however, could not arbitrarily set aside the Torah on the basis that they felt pity for the accused. Instead, being good lawyers, they sought legal loopholes.

In most cases, the legal loophole they used involved disqualifying the witnesses. The Torah says that every allegation must be established by two eyewitnesses (Deuteronomy 17:6-7). In the absence of credible eyewitnesses, the court dropped the case, even if the person's guilt seemed obvious. The court automatically disqualified a relative of the accused, an enemy of the accused, or anyone with a shady reputation. Maimonides explains that a qualified witness also had to have a clean mind and a clean conscience:

The wicked are unacceptable as witnesses according to Scriptural Law, as [Exodus 23:1] states: "Do not join

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

De meesten van ons kennen het verhaal van Yeshua die een overspelige vrouw vrijliet - maar hoe valt dit te rijmen met de Joodse wet?

De overspelige vrouw gaat vrijuit

Sommige manuscripten van Johannes (8:1-11) vermelden een incident waarin enkele Torageleerden en Farizeeën Yeshua benaderden met een vrouw die op heterdaad betrapt was op overspel. De straf voor overspel onder de Torah wet is de dood. Echter, de meeste volgelingen van Yeshua weten al dat aan het einde van dit verhaal, Yeshua de vrouw vrij laat gaan. Hoe is dit mogelijk? Heeft Yeshua de wet tegen overspel afgeschaft?

De wijze wijsgeren van het Sanhedrin erkenden dat Gods strenge woord waar mogelijk moet worden afgezwakt door Gods liefde en barmhartigheid. Zoals God altijd barmhartig was voor Israël, zo oefenden ook de rechtbanken barmhartigheid uit wanneer dat mogelijk was. Om die reden probeerden de Farizeeën van het Sanhedrin gewoonlijk te voorkomen dat zij een doodvonnis zouden uitspreken. "Een Sanhedrin dat eens in de zeven jaar iemand terechtstelde, werd moorddadig genoemd" (Mishnah). De rechters van Israël konden echter niet willekeurig de Torah terzijde schuiven op grond van het feit dat zij medelijden hadden met de beschuldigde. In plaats daarvan zochten zij, goede advocaten zijnde, naar mazen in de wet.

In de meeste gevallen was de wettelijke maas in de wet die zij gebruikten het diskwalificeren van de getuigen. De Torah zegt dat elke beschuldiging door twee ooggetuigen moet worden bewezen (Deut. 17:6-7). Als er geen geloofwaardige ooggetuigen waren, liet de rechtbank de zaak vallen, zelfs als de schuld van de persoon overduidelijk leek. De rechtbank diskwalificeerde automatisch een familielid van de beschuldigde, een vijand van de beschuldigde, of iemand met een duistere reputatie. Maimonides legt uit dat een gekwalificeerde getuige ook een zuivere geest en een zuiver geweten moest hebben:

De goddelozen zijn onaanvaardbaar als getuigen volgens de Schriftuurlijke wet, zoals [Exodus 23:1] zegt: "Sla niet de handen in-

hands with a wicked person to be a corrupt witness." The Oral Tradition interprets this as meaning: "Do not allow a wicked person to serve as a witness." (Hilkhhot Edut)

The judges attempted to disqualify the testimony even of qualified witnesses through vigorous cross-examination. In the apocryphal thirteenth chapter of Daniel, the prophet exonerated a woman falsely accused of adultery by disqualifying the witnesses through cross-examination.

Rabbi Yeshua employed a similar approach. Rather than attempt to defend the woman (who was guilty) or bend the Torah (which does not bend), He disqualified the witnesses. He said, "He who is without sin among you, let him be the first to throw a stone at her." According to the Torah, the eyewitnesses testifying in a capital case had to cast the first stones:

The hand of the witnesses shall be first against him to put him to death, and afterward the hand of all the people. So you shall purge the evil from your midst. (Deuteronomy 17:7)

By asking for the people without sin to cast the first stone, the Master was saying, "If you are a qualified witness, carry out your Torah duty." The Master's words struck at the conscience of each man, perhaps supernaturally. No one wanted to be executioner; each felt the weight of his own sins. "They began to go out one by one, beginning with the older ones, and He was left alone, and the woman, where she was, in the center of the court" (John 8:9).

Without witnesses, there could be no trial; the Torah required that the woman go free. Yeshua asked her, "Woman, where are they? Did no one condemn you?"

Through a legal technicality, He freed her from the punishment of the Torah, but He did it within the boundaries of the Torah. Like the sages and Torah lawyers of His day, He averted the death penalty by disqualifying the witnesses. The only difference was that Rabbi Yeshua did it without investigation or cross-examination. He let each man's own heart and conscience disqualify him.

Contrary to the opinion that this story shows how our Master disregarded the Torah in favor of a new order of love and grace, He actually used the

een met een goddeloze om een corrupte getuige te zijn." De mondelinge overlevering interpreteert dit als: "Sta niet toe dat een corrupt persoon als getuige optreedt." (Hilkhhot Edut)

De rechters probeerden zelfs de getuigenissen van gekwalificeerde getuigen te diskwalificeren door middel van een krachtig kruisverhoor. In het apocriefe dertiende hoofdstuk van Daniël, sprak de profeet een vrouw vrij die vals beschuldigd werd van overspel, door de getuigen te diskwalificeren door middel van kruisverhoor.

Rabbi Yeshua gebruikte een gelijkaardige aanpak. In plaats van te proberen de vrouw (die schuldig was) te verdedigen of de Torah te buigen (die niet buigt), diskwalificeerde Hij de getuigen. Hij zei: "Wie onder u zonder zonde is, laat hij de eerste zijn om een steen naar haar te werpen." Volgens de Torah moesten de ooggetuigen die in een halszaak getuigden, de eerste stenen werpen:

De hand van de getuigen zal het eerst tegen hem zijn om hem ter dood te brengen, en daarna de hand van het hele volk. Zo zult gij het kwade uit uw midden zuiveren. (Deuteronomium 17:7)

Door te vragen dat de mensen zonder zonde de eerste steen zouden werpen, zei de Meester: "Als je een gekwalificeerde getuige bent, voer dan je Torah-plicht uit." De woorden van de Meester raakten - misschien op bovennatuurlijke wijze - het geweten van iedereen. Niemand wilde beul zijn; ieder voelde het gewicht van zijn eigen zonden. "Zij begonnen één voor één uit te gaan, te beginnen met de oudsten, en Hij bleef alleen achter, en de vrouw werd alleen gelaten, waar zij was, in het midden van de hof" (Johannes 8:9).

Zonder getuigen kon er geen proces zijn; de Torah vereiste dat de vrouw vrijuit ging. Yeshua vroeg haar, "Vrouw, waar zijn zij? Heeft niemand u veroordeeld?"

Door een juridische techniciteit, bevrijdde Hij haar van de straf van de Torah, maar Hij deed het binnen de grenzen van de Torah. Zoals de wijzen en Torah-advocaten van Zijn tijd, wendde Hij de doodstraf af door de getuigen te diskwalificeren. Het enige verschil was dat Rabbi Yeshua het deed zonder onderzoek of kruisverhoor. Hij liet ieders eigen hart en geweten hem diskwalificeren.

In tegenstelling tot de mening dat dit verhaal laat zien hoe onze Meester de Torah veronachtzaamde ten gunste van een nieuwe ordening van liefde en genade,

commandments of the Torah to save the woman. The commandments regarding witnesses are part of the Torah, too.

By disqualifying the witnesses and releasing the woman, Rabbi Yeshua escaped His opponents' clever trap. Nevertheless, He expressed genuine compassion for the woman as well. When He sent her away, He told her, "I do not condemn you, either. Go. From now on sin no more" (John 8:11). He used the Torah to save her and then placed the Torah of His love before her as a pathway to turn her life to the Father.

gebruikte Hij in feite de geboden van de Torah om de vrouw te redden. De geboden betreffende getuigen maken ook deel uit van de Torah.

Door de getuigen te diskwalificeren en de vrouw vrij te laten, ontsnapte Rabbi Yeshua aan de slimme val van Zijn tegenstanders. Niettemin, toonde Hij ook oprecht medeleven met de vrouw. Toen Hij haar wegstuurde, zei Hij tegen haar: "Ik veroordeel jou ook niet. Ga heen. Zondig voortaan niet meer" (Johannes 8:11). Hij gebruikte de Torah om haar te redden en stelde vervolgens de Torah van Zijn liefde voor haar als een weg om haar leven op de Vader te richten.

